

Боље је почети штуро, па од тога градити даље, него стартати еуфорично, а послије тога разочарати.

Милановић је реалист и прагматичар. Не можете од њега очекивати да заборави Вучићеву прошлост, али и те како можете очекивати спознају да је тај човјек сада на челу Србије, да је Србија сусједна држава с којом имамо неке неријешене проблеме, али која је за Хрватску из низа разлога важна, па зато треба очекивати Милановићеву спремност за отворене разговоре с предсједником Србије. Без икаквих предувјета и без потицања лажних надања, али с искреном жељом да се односи двију држава унаприједе, каже у разговору за Данас Стјепан Месић, бивши председник Хрватске, упитан како коментарише „штуру“ честитку председника Србије Александра Вучић новоизабраном председнику Хрватске Зорану Милановићу, као и Милановићеву реторику о Вучићу током изборне кампање. Подсетимо, нови лидер Хрватске назвао је српског председника „ратним кабадахијом“.

*** Шта очекујете од избора Милановића за председника Хрватске?**

– Очекујем, прије свега, да испуни оно што је обећао у кампањи. То значи да покаже

како је заиста предсједник с карактером и да вуче потезе који ће Хрватску претварати у нормалну земљу. Да будем и мало конкретнији: највеће помаке очекујем у једноме од подручја на којима предсједник има изворне уставне овласти, а то је вањска политика. Волио бих када би Милановић чврсто усидрио Хрватску у европску луку, одржавајући, наравно, и даље добре односе са Сједињеним Државама, али не на начин да Хрватска оставља дојам као да је једна од америчких савезних држава. Свјесно мало претјерујем, али мислим да је јасно што желим рећи. Волио бих када би Хрватска, кроз уста својега предсједника, имала јасан и дефиниран став према кључним проблемима данашњега свијета, не чекајући став неких других, када би била отворена према свима који су спремни на равноправну сурадњу с њом, када би заузела јасну позицију против било чије хегемоније и доминације, а за равноправне односе међу државама. Свакако очекујем да у регији нови предсједник политику конфронтације замијени с политиком сурадње.

*** А шта очекујете од њега на унутрашњем плану?**

– На унутарњем плану очекујем беспштедну борбу против корупције и организираног криминала, остваривање предизборног обећања да се у Хрватској нитко неће и не смије осјећати као „други“, дакле пуна равноправност свих грађана, без икаквих резерви и изнимки. Напокон, али никако и најмање важно, очекујем и желим да нови предсједник врати антифашизму оно мјесто у хрватском друштву које му припада, како с обзиром на прошлост, тако и имајући у виду јачање популистичко-неофашистичких тенденција у садашњици.

*** Да ли ће промена на председничкој функцији утицати на српско-хрватске односе?**

– Требала би на то утјецати. Ако доиста дође до промјене курса хрватске политике у регији, ако Хрватска одустане од сулудих прича о изласку из регије, ако схвати и почне се тако и понашати, да су односи са сусједима – политички, економски и сваки други, темељ промишљене вањске политике која ће Загребу дати одређену тежину не само у регији, него и у Европи, онда би се то, наравно, требало позитивно одразити и на српско-хрватске односе. Сувишно је и рећи да то подразумејева и партнера на другој страни.

*** Могу ли у скорије време да односи Србије и Хрватске буду на нивоу оних из времена када су председници били Тадић и Јосиповић?**

– Односи Тадић – Јосиповић били су идила без конкретних резултата. Добри, чак пријатељски односи двојице предсједника нису се преточили у битне помаке у односима. Мислим да треба почети од почетка, отприлике како сам ја почињао у вријеме предсједника Коштунице, а наставио с Тадићем. А протеклих пет година најбоље је „ставити на страну“, занемарити, правити се као да их није било. То је изгубљених пет година. Сада треба надокнађивати и исправљати. Да се може – може се. Хоће ли се хтјети, и то не само на једној страни, то ћемо тек видјети.

Трзавице не одговарају никоме

*** Како коментаришете актуелне трзавице на линији Србија – Црна Гора?**

– Незахвално је коментирати односе трећих земаља. Сигуран сам да те трзавице нису од користи ни Србији, ни Црној Гори и да дугорочно не одговарају интересима ниједне од тих двију држава. А не само да је крајње опасно, и то за цијелу регију, него је и неприхватљиво да се Београд на било који начин мијеша у унутарње ствари Црне Горе, или да на било који начин даје подршку оним круговима у Црној Гори који би жељели рушити актуалну власт. Зна се како се рјешавају спорови у парламентарној демократији. И врло се добро зна да би било какво подривање власти у једној држави регије, а уз изравно или неизравно судјеловање неке друге државе, било равно запаљеном фитиљу на бомби.

(Данас)